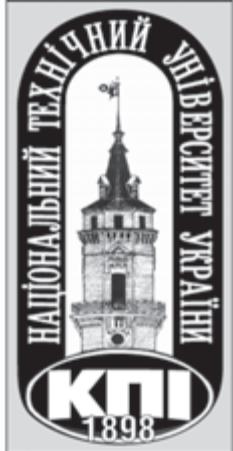

Зі святою 8 березня

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

Київський Політехнік

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

7 березня 2007 року

№9 (2785)

Дорогі наші жінки! Шановні наші колеги!

Від щирого серця вітаю вас з Міжнародним жіночим днем 8 Березня! Бажаю кожній із вас здоров'я, любові, родинного тепла і натхнення.

Святкувати цей день стало вже доброю традицією. Адже саме цього дня чоловіки знаходять для вас найтепліші, найдивовижніші, найпотаємніші слова. В цих словах перш за все домінує любов. Та хіба можна вас не любити за вашу відданість справі, сім'ї, коханій людині, дітям! Саме все це є складовими щастя. То ж хай вам завжди щастить!

Дорогі наші жінки! У переддень цього березневого свята ще раз прийміть наші вітання. Нехай весна у ваших серцях і душах завжди розквітає яскравою палітурою доброти, справедливості і любові!

М.З. Згурівський, ректор НТУУ «КПІ»

з'явились нові орієнтири, які базуються на основних досягненнях європейських країн у цій галузі, відображені в документах Ради Європи: «Білінгвальна освіта: основні стратегічні завдання», «Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викла-

Н.С. Саенко

дійської мови для професійного спілкування, Рамкова программа з німецькою мовою для професійного спілкування та інших. На практиці це означає, що навчання іноземних мов має виконувати соціальне замовлення і орієнтуватися на ринок праці, тобто на подолання розриву між потребами ринку праці та існуючим рівнем володіння мовою випускниками НТУУ «КПІ». Для того щоб довести свою конкурентоспроможність у межах європростору, дипломовані українські фахівці різних галузей науки і техніки

Наш декан

повинні набути не тільки високого ступеня фахової підготовки, а й володіти іноземними мовами на рівні, мінімально достатньому для ефективного спілкування відповідно до їхніх професійних і побутових комунікативних потреб. Усі ці чинники покладено в основу Концепції безперервної наскрізної іншомовної освіти в НТУУ «КПІ», яка зараз розробляється на факультеті під керівництвом Наталії Семенівни, і головні напрямки якої обговорювались на науково-методичній конференції професорсько-викладацького складу факультету лінгвістики «Болонський процес: особливості навчан-

ня англійської мови технічного спрямування» в січні 2007 року. Факультет готовиться до проведення в березні 2007 року Міжзвізької англомовної студентської конференції «Innovations in Science and Engineering».

У планах нашого декана є також завдання наблизити мовну підготовку студентів-лінгвістів до потреб політехнічного університету, щоб повністю забезпечити викладацький склад висококваліфікованими кадрами, здатними викладати іноземні мови професійного (інженерного) спрямування.

Дбайливо зберігаючи надбання досвідчених викладачів, Наталія Семенівна особливо уважно ставиться до наукового і професійного зростання талановитої молоді на факультеті, свято сповідує принцип «роботи в команді», де здібності кожного формують скарбничку загального успіху всього колективу.

Яскрава особистість, талановитий науковець, щаслива мати двох дорослих синів, Наталія Семенівна завжди привітна, уважна і шаноблива до ініціатив і проблем кожного. Колектив факультету лінгвістики щиро вітає нашого декана зі святом весни і бажає творчого натхнення, успіхів і особистої щастя.

О.В. Семіда, О.С. Синекоп,
Л.В. Гуреєва, викладачі ФЛ

Традиційно Національний технічний університет України «КПІ» вважається вищим навчальним закладом, у якому сконцентрована інтелектуальна еліта чоловічої статі – адже це кузня інженерних кадрів для всієї країни. І тому у переддень жіночого свята 8 Березня нам особливо приємно привітати декана факультету лінгвістики, чарівну жінку серед деканів-чоловіків – Саєнко Наталію Семенівну.

Наталія Семенівна очолила факультет лінгвістики у листопаді 2006 року, саме у той час, коли проблеми навчання іноземних мов студентів інженерних спеціальностей набули надзвичайної актуальності з огляду на євроінтеграційні процеси України та реформування вищої освіти згідно з Болонською декларацією. Вибір керівництва університету і науково-педагогічних працівників ФЛ був ретельно проаналізований, адже на факультеті 7 кафедр, численний кадровий склад, навчальний процес достатньо диверсифікований і потребує оновлення. За таких умов потрібен сильний, вольовий керівник, авторитетний лідер, організатор та освічений фахівець. Саме такі якості притаманні Наталії Семенівні Саєнко.

Н.С. Саєнко є визнаним науковцем з методики навчання іноземних мов, її численні публікації розкривають сучасні тенденції мовної освіти. Тому в НТУУ «КПІ»

одна з важливих складових будь-якої справи – кафедровий потенціал. Київська політехніка налічує чимало співробітників, які в трудовій книжці мають лише один запис: прийняття(а) на роботу КПІ.

Профессор кафедри менеджменту ФММ Людмила Євгенівна Довгань пов'язала свою долю з КПІ раз і назавжди. Випускниця нашого університету, вона пройшла всі сходинки на шляху до визнання: 1975-86 рр. – асистент кафедри економіки та організації виробництва, закінчилася аспірантуру без відриву від виробництва, у 1983-му захистила кандидатську дисертацію, 1986-2001 рр. – доцент кафедри управління виробництвом, а згодом професор кафедри менеджменту, заслужений викладач НТУУ «КПІ» (1998 р.), нагороджена грамотою МОН України та відзнакою «Відмінник освіти України» (2002 р.). З 1999 року асоційований професор Newport University. У 2006 році визнана переможцем конкурсу НТУУ

«КПІ» в номінації «Викладач-дослідник – 2006» та нагороджена дипломом.

З перших днів створення факультету менеджменту та маркетингу Людмила Євг

Стратег менеджменту

нівна поєднує науково-педагогічну діяльність з громадською, виконує обов'язки вченого секретаря ради ФММ, заступника завідувача кафедри менеджменту з наукової роботи, є членом комісії з проведення ліцензійної та акредитаційної експертизи МОН України зі спеціальністю «Менеджмент організацій».

Людмила Євгенівна має понад 160 публікацій, серед яких три монографії, 9 навчальних посібників з грифом МОН України. Навчальний посібник «Стратегічний менеджмент» (авт. В.Д. Немцов та Л.Є. Довгань), що

витримав чотири видання 2001-2004 рр., нагороджено дипломом другого ступеня як кращий посібник НТУУ «КПІ» 2003 р. Вона є співавтором

Л.Є. Довгань

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:

1 Декан ФЛ

2 Професор
ФММ

3 Визнання
науковця

4 Керівник
соціальної
служби

5 У профкомі
співробітників

6 Аспірантка
ФЕА

7 Де жінка –
там гармонія

8 Іранська
принцеса
з ФАКСу

9 Дружній
колектив

10 З історії свята

11 «Перехрестя»
талантів

12 Фотопогляд

К.Іваненко

Захист дисертацій завжди неординарна подія в житті науковця і будь-якого навчального чи наукового закладу. Для здобувача – це вирішальний поступ у майбутнє, для його керівника – визнання наукової школи.

Захист докторської дисертації викладача нашого Видавничо-поліграфічного інституту **Величко Олени Михайлівні** для нас, безпекенно, можна вважати видатною подією минулого 2006 року.

Звичайно, у далекому 1970 році, коли вона після закінчення школи і роботи у друкарні вступила на перший курс Київського вечірнього факультету Українського поліграфічного інституту ім. Івана Федорова, навіть і не думала про наукову кар'єру.

Після закінчення вузу О.М. Величко працювала на виробництві та в науково-дослідних установах – київських філіях ДіпроНДІПоліграфа і ВНДІ поліграфії, який нині носить назву ВАТ “Український науково-дослідний інститут спеціальних видів друку” (“УкрНДІСВД”). Робота була цікавою, напруженою, успішною, іноді з надмірними хвилюваннями і турботами, однак наповненою яскравими подіями, які, безумовно, зустричаються в житті кожної людини. Результатом багатолітньої роботи на виробництві і в науці став захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата технічних наук у 1984 році, отримання вченого звання старшого наукового співробітника у 1992 році, запрошення на викладацьку роботу до ВПІ НТУУ “КПІ”.

Розробка навчальних і робочих програм, підготовка лекцій, практичних і лабораторних робіт, індивідуальних контрольних завдань, екзаменаційних білетів вимагають від викладача глибоких знань предмету, потреб галузі, широкої ерудиції в різних сферах життя.

Студенти поважають Олену Михайлівну за її принциповість, уважність, високі вимоги до змісту та оформлення звітів, пояснюють

них записок, контрольних, курсових і дипломних робіт. Останнє повною мірою відноситься і до її публікацій. Адже вона опублікувала понад 100 друкованих праць в Україні, Росії, Польщі, у тому числі наукові статті, тези доповідей, монографію, навчальний посібник, які одержали широкий резонанс серед поліграфічної громадськості, отримала 12 патентів і авторських свідоцтв. Усі її праці ретельно підготовлені, чітко вписані, а головне – відрізняються цікавими ідеями, новими підходами. А це приваблює вдумливих і сумлінних студентів, які бажають розширити свої

Визнання науковця

O.M. Величко

знання, набути навичок дослідницької роботи. Тому не переводиться кількість бажаючих бути серед її учнів: спеціалістів, магістрів, аспірантів. Олена Михайлівна за роки роботи у ВПІ НТУУ “КПІ” підготувала більше 70 бакалаврів і спеціалістів, а тепер готове магістрів і керує науковою роботою аспірантів.

Олена Михайлівна відповідальній виконавець, ентузіаст і творча особистість, ініціатор і голова скріптаріату Міжнародної науково-

технічної конференції студентів і аспірантів “Друкарство молоде”, відповідальний секретар збірника наукових праць “Технологія і техніка друкарства”, які стали рупором наукових досліджень ВПІ НТУУ “КПІ”.

Беззаперечно можна стверджувати, що Олена Михайлівна вже сформуваний науковець високого рангу. Саме це і підтверджено захистом докторської дисертації 30 червня та затвердження цього рішення президією ВАК України 14 грудня 2006 року.

У своїй дисертації О.М. Величко, зокрема, розглянула друкарський процес як взаємодію інформаційного, енергетичного і матеріального потоків для відтворення інформації на друкованому відбитку; встановила аналітичні вирази енергетичного, інформаційного і матеріального потоків, що описують взаємодію всіх складників друкарського контакту; з позицій термодинаміки необоротних процесів теоретично обґрунтувала стан і поточні властивості друкарського контакту як часову структуру, що реалізується в кожній точці постійних елементів друкарського контакту і компенсується змінними елементами для забезпечення перенесення інформаційного потоку; експериментально встановила вплив інтенсивних енергетичних потоків на задруковуваний матеріал і обґрунтувала технологічні режими інтенсифікації закріплення фарби і стабілізації відбитків.

Теоретичні основи, викладені в дисертації, знайшли застосування в галузі, що було підтверджено актами і відгуками з підприємств. Вони будуть використані у нових технологічних процесах і конструкціях друкарських машин.

Побажаємо Олені Михайлівні у ці святкові дні міцного здоров'я, талановитих учнів, нових цікавих оригінальних ідей, творчих успіхів, наслаг, завзяття на благо народу України!

Петро Киричок,
професор, д.т.н.

ня Шекера Ірина Олексіївна займається оформленням лікарняних, складає необхідні акти, видає санаторні путівки, оформлює виплати допомоги у разі нещастих випадків...

– А хто займається фінансовими питаннями?

– У нашій бухгалтерії працюють дві жінки: Ольга Володимирівна Литвиненко і Лариса Владиславівна Гудз. Вони будуть фінансову частину профспілкової роботи, яку налаштували.

– Чи є у Вас, як у керівника, різниця у ставленні до жінок і чоловіків у випадках, коли треба вказати на недоліки в роботі?

– У нас команда вже відпрацьована настільки, що я тільки подумаю про недоліки, а наші жінки вже відчувають це і одразу вправляють ситуацію. Хочу зазначити, що на ці посади, які є в нашому колективі, никто не призначає людину, її обирають. Тому, якщо хтось не справляється з обов'язками, його просто не переоберуть наступного разу.

– Яке Ваше особисте ставлення до гендерної політики?

– Складне питання. Що тут скажеш? Жінки, і чоловіки хочуть зробити кар'єру, це нормально, нічого поганого в цьому немає. На мою думку, жінка сьогодні активінша. На концертах, фестивалях у залах сидять переважно жінки, а чоловіки де? А чоловіки дивляться цей концерт по телевізору... А тепер якщо врахувати, що жінка ще й готує їсти, ходить до крамниці, заробляє гроші, то на сьогоднішній день вона за енергетикую сильніша від чоловіка. Хоча лишилися традиції. Жінкам властиво бути берегинями дому. Загалом, жінка більш емоційна. Російською “чоловік” – “муж” і “чин”, господар. Це все зосталося в нашій культурі, безперечно. Хотілося би, щоб жінки лишалися жінками, могли реалізувати себе в чомусь у вільний час.

Я хочу поздоровити всіх жінок нашого університету з наступаючим святом 8 Березня, побажати їм щастя, здоров'я, благополуччя, успіхів у житті.

Спілкувалася І. Іванова

У профспілковому активі більше 50% – жінки. І в апараті профкому у нас працює 5 жінок і 5 чоловіків.

– Які посади обімають представниці прекрасної статі?

– В апараті профкому дві жінки працюють безпосередньо з головою профкому. Олена Михайлівна Шинкаренко – займається житловими питаннями, а також іншими питаннями організаційного характеру.

Авдієва Лідія Петровна займається канцелярією – приймає кореспонденцію, доводить рішення профкому до кожного підрозділу університету. Інспектор з соціального страхуван-

я вчти їх. Тому найбільшою проблемою є плинність кадрів.

– З якими питаннями студенти звертаються найчастіше?

– Найбільш поширенна проблема – стосунки: з батьками, з викладачами, з коханою людиною, з однолітками. Вагому частку складають психологічні проблеми, пов'язані з усілякими психологічними травмами. Також до нас звертаються ті, хто хоче самореалізуватися. Саме над розв'язанням цієї проблеми працюють наші психологічні клуби. Один з них займається питаннями підвищення комунікативних здібностей, як навчитися читати; інший вид – визначення рольової позиції особистості, виявлення лідерських здатностей.

– У Вашому колективі більше жінок чи чоловіків? Яку стать має професія психолога і соціального працівника?

– У нас працює п'ятеро працівників, з них лише один чоловік, хоча ці професії не дуже “жіночі”. Допомагають людям – це покликання, і вони не зважає на стать свого обранця. У попередніх командах працівників соціальної служби була перевага чоловіків, зокрема, серед волонтерів зустрічається більше представників сильної статі. Але на факультеті соціології, який в основному і формуює ядро нашого колективу, дівчат навчається більше. І відбираємо між працівниками не за статевою ознакою, а за кваліфікацією і бажанням допомагати. Наша команда працює у цьому складі вже рік, і я дуже задоволена результатами. Ми молоді, і це надає перевагу у ставленні до нас з боку тих студентів, які звертаються за допомогою.

– Чия душа більш чуяна? Чоловіка чи жінки?

– Я не можу відповісти на це питання. Особисто я ціную перш за все особистість, намагаюсь вийти за рамки загальноприйнятих традицій. Чоловік і жінка створюють соціум, а ми завжди залишаємося людьми. Є дуже багато чутливих чоловіків. Але вони бояться це проявити. Поширені вислів: “Чоловіки не танцюють і чоловіки не плачуть”. А плакати іноді треба. Це знімає стрес. Я проти традиційного розподілу ролей у суспільстві на “жіночі” та “чоловічі”, я хочу бути просто людиною.

Спілкувалася К.Андрійчук

Колектив профкому НТУУ “КПІ”

У науку **Анна Августинович** – аспірантка кафедри електромеханіки ФЕА – прийшла з легкої руки свого керівника – д.т.н., професора В.Ф.Шинкаренка. З дитинства допитлива дівчинка з полтавського містечка на річці Сула мріяла про медицину. Та й ким їй бути, коли росла в родині медиків, щодня була “в курсі” вдалих одужань і складних випадків лікування. Але щось там, у зірок, що відають долями, не склалося, і з медуцизмом довелося розпрощатися. Постало традиційне запитання: куди далі?

За законами жанру – підсіпів його величність випадок. У місті якраз відкрили філію ФДП НТУУ “КПІ”, і Аня разом із друзями (із цікавості) стала відвідувати заняття. Допитливий розум отримав поживу для вправ та вдосконалення... і на ФЕА однією сумлінною студенткою стало більше.

Як вважає молодий дослідник, її дуже пощастило з наставниками: на кафедрі до студентів ставляться зацікавлено і відповідально, підтримують і залишають до наукової роботи. Та й завідувач кафедри В.Ф.Шинкаренко є прикладом для наслідування. “Йому вдається стільки зробити, – ділиться Аня, – наче в добі 72 години”.

Аня працює над проблемою еволюційної геносистематики асинхронних машин, разом із колегами прагне зберегти і закріпити вітчизняний науковий проріз у цій галузі. У 2002 р. вона написала кращу на кафедрі студентську роботу, у 2003-му – отримала стипендію КМ України, у 2004 р. – диплом магістра з відзнакою, у 2006 – грант НТУУ «КПІ» для підтримки науково-дослідної роботи студентів та аспірантів і академічну стипендію ім. М.С.Грушевського. За роки навчання в аспірантурі за її безпосереднім участю підготовлено і опубліковано у фахових виданнях 12 наукових праць і один навчальний посібник.

Анна працює над проблемою еволюційної геносистематики асинхронних машин, разом із колегами прагне зберегти і закріпити вітчизняний науковий проріз у цій галузі. Дякі спрітництвом намагаються поспілкуватися з нею запанібрата, наче не визнаючи в ній старшого колегу. Дівчина з гумором розповідає про таких умільців та фіаско, яким закінчуються подібні спроби.

Анна вдячна своїм наставникам і ровесникам за доброчинність і бажання навчити і допомогти. “На факультеті працює багато відомих учених, є на кого рівнятися, є чій справи продовжувати”, – розмірковує А.Августинович.

Записала Н.Довгенко

А. Августинович

Завжди у пошуку

Відповідально ставиться аспірантка не лише до дослідницької діяльності, її хвилею і підготовка наукових кадрів нового покоління. Її подобається викладати, працювати зі студентами. Анна, зокрема, переймається тим, що вихованці, які мають гарну базову підготовку, з тих чи інших причин отримують фахові оцінки нижчі, ніж могли б мати. Тенденція і худорляві, її не зразу вирізниш у студентському загалі. Деякі спрітництвом намагаються поспілкуватися з нею запанібрата, наче не визнаючи в ній старшого колегу. Дівчина з гумором розповідає про таких умільців та фіаско, яким закінчуються подібні спроби.

Анна вдячна своїм наставникам і ровесникам за доброчинність і бажання навчити і допомогти. “На факультеті працює багато в

Кафедра приладів і систем орієнтації та навігації ПБФ не значиться серед найпрестижніших у НТУУ "КПІ". Та саме з неї вийшли відомі нині вчені й викладачі – професори КПІ О.М. Безвесьльна, В.В. Каракун, В.С. Дідковський, О.В. Збрузький, Л.М. Рижков, Г.Ф. Бублик, П.М. Бондар, М.А. Павловський (покійний) та багато інших. Потужна наукова школа, створена на кафедрі першим її завідувачем А.О. Одінцовим (з нагоди 80-річчя якого тут нещодавно відкрили лабораторію його імені), розвивається злагоду, дає нові паростки та називає нові імена. Одне з них – д.т.н., нинішня завідувачка кафедри – Надія Іванівна Бурау. Мініаторна, жвава і рухлива, вона аж ніяк не відповідає стереотипу політехнічного професора. Та з перших слів, сказаних пані Надією,

Де жінка – там гармонія

Н. Бурау

співрозмовники миттєво і безповоротно перетворюються на її шанувальників, підкорені глибиною знань, небайдужістю до справи, увагою та магічною аурою цієї жінки.

Надія Іванівна – випускниця ПБФ 1981 р. "Найважчим у той час, – згадує викладач, – було вступити до аспірантури. Проходив жорсткий відбір. Усі претенденти – молоді, талановиті, завзяті". Як і переважна більшість викладачів-політехніків, Надія Іванівна пройшла усі сходинки від асистента (1992), доцента (1996) до завідувача кафедри (2006). "Коли починаєш нову справу, – ділиться співрозмовницею, – не уявляєш усіх труднощів, які підстерігають попереду. Як на мене, найважливішим є сам процес пізнання нового. А завдяки вимогливості до себе та самодисципліні вдається той шлях подолати".

Життя – це виклик, прийми його.
Життя – це дар, сприйми його.
Життя – це пригода, наважся на неї.
Життя – це біди, перебори їх.
Життя – це трагедія,
без страху зустрінь її.
Життя – це об'язок, виконай його.
Життя – це гра, грій її.
Життя – це тасмниця, розкрий її.
Життя – це пісня, співай її.
Життя – це вдалий випадок,
скористайся ним.
Життя – це мандровка,
доведи її до кінця.
Життя – це обіцянка, виконай її.
Життя – це Любов, відкрий її.
Життя – це краса, осів'юй її.
Життя – це Істина, усвідомй її.
Життя – це боротьба, веди її.
Життя – це загадка, розгадай її.
Життя – це мета, досягни її.

Східна мудрість від Н.Бурау

не гарантує автоматично можливості їх реалізації, що справедливо зазначено у Законі України "Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків", який набув чинності з 1 січня 2006 року.

Законом та Конституцією України, як і прийнято в сучасному європейському суспільстві, жінкам та чоловікам гарантовані рівні права, зокрема політичні, але реалії відрізняють вторинне значення жінки в суспільні важливих сферах прийняття рішень. За складним ООН рейтингом індексу людського розвитку з урахуванням гендерного фактору для 140 країн і територій, Україна займає 59 позицію, а за показником розширення можливостей жінок – 66 місце. Показово, що серед країн, які за гендерними показниками випередили Україну, не лише розвинені європейські країни, а й Кувейт, Малайзія, Тринітад і Тобаго та Уругвай. Можна втішити себе тим, що в Україні відношення доходу жінок до чоловічого складає 0,53, а в Гондурасі 0,37, щоправда в Норвегії 0,75... Але європейський вибір зроблено, зростає частка жінок-чиновників вищоїランки: в Україні 39% від їх загальної кількості, в Об'єднаній Республіці Танзанія – 49%.

Отже, традиція відзначати 8 березня виникає на політичному підґрунті: у 1857 році в цей день у Нью-Йорку пройшов жіночий мітинг текстильних фабрик. Потім, як відомо, Клара Цеткін запропонувала відзначати Міжнародний день боротьби за права жінок. Щоправда, і понині в деяких країнах, наприклад, у Саудівській Аравії, жінки позбавлені виборчих прав. З 1977 року, за пропозицією ООН, 8 березня проголошено Міжнародним жіночим днем: з назви виличили боротьбу за права... Але навіть досягнення рівних прав

Е. Хазинедарлу

Вона вдячна своїм наставникам, у яких вчилася, які вірили в неї й допомагали, на їх очах відбувалося професійне становлення Н.Бурау як ученої й педагога. Старші колеги назавжди є для неї прикладом людяності, порядності й служжніх науки.

Разом із тим Надія Іванівна відчуває величезну відповідальність перед своїми вихованцями. Адже має передати їм не лише надбання попередників, а й розширити для них горизонти наукового пошуку й застосування набутих у КПІ знань. Тому разом із колегами й працює над створенням і впровадженням у навчальний процес нових напрямів, пов'язаних із побудовою новітніх інформаційних систем реєстрації та аналізу навігаційної інформації, систем моніторингу технічного стану складних динамічних об'єктів, із розробкою нових та вдосконаленням вже існуючих приладів і систем орієнтації, навігації та керування рухомими об'єктами тощо.

Скільки годин триває її доба – невідомо. Але пані Надія ще й турботлива мама та дружина. Залишки впорядковує "свою господу", із задоволенням чаклеє на кухні, навіть моделює та власноруч виготовляє для себе вбрання. На запитання, як вдається поєднувати речі, здавалося б, несумісні, розповіла про захоплення східної філософією. Завдяки Надії Іванівні вміє знаходити гармонію в собі та з оточуючими. "Життя стає простим, радісним – і все приносить задоволення", – запевняє ця незвичайна жінка.

Найбільше Надія Іванівна заклопотана нині роботою зі студентами. Вона вважає, що жорстких рамок, контролю в КПІ більше ніж достатньо. Потрібо зацікавити молодих, показати їм перспективу, надати можливість гармонійно, творчо розвиватися. У цьому напрямі і працює колектив кафедри.

Н.Водовенко

Не щодня випадає нагода спілкуватися з принцесами, проте мені дніми пощастило. Дівчина, про яку піде мова, корону не носить і на престол не претендує (у всіх разі поки що), королівська ж в неї ім'я – Ельміра, – що з іспанської означає "принцеса". Знайомтеся: Ельміра Хазинедарлу – студентка-п'ятикурсниця з ФАКС.

Шість років тому Ельміра приїхала до України з Ірану й вступила на

підготовче відділення для іноземців, після чого стала студенткою ФАКС. Вибір дівчини, як з'ясувалося, був зовсім не випадковим. З дитинства її оточували літаки та розмови про них, адже батьки Ельміри безпосередньо пов'язані з авіацією: мама – стюардеса, батько – інженер-авіаконструктор, а після того, як дівчина стала студенткою КПІ, її молодший брат також обрав професію, пов'язану

стеми управління") та ІПСА ("Інтелектуальні системи прийняття рішень"). У її планах – вступ до аспірантури.

За словами викладачів і друзів Ельміри, вона дуже цілеспрямована й комунікабельна. Та й сама дівчина цього не приховує, каже, що знає, чого хоче і з боку помічно йде до своєї мети до кінця. Дуже любить спілкуватися з друзями, відпочивати на природі й гуляти Києвом, квітучістю і "зеленістю" якого її одразу прічарували. Чи повернеться вона додому після навчання? Ельміра ще не віршила, проте в неї є чергова (циого разу ґендерна) мета – довести, що в такій "нежіночій", на перший погляд, справі, як космонавтика й авіація, жінка може досягти не менших успіхів, ніж чоловіки.

Ельміра дуже вдячна своїм одногрупникам, друзям і викладачам за підтримку. Особливу подяку вона висловлює декану ФАКС Збрузько-му Олександру Васильовичу, викладачу ІПСА Зайченку Юрію Петровичу, та, звичайно, декану по роботі з іноземними студентами Власюком Ганні Григорівні.

Ми ж бажаємо цій життерадісній і розумній дівчині здійснення всього задуманого й досягнення найвищих небесних вершин.

Майя Заховайко

ну з "небесними залізними коняями", і тепер навчається в НАУ. Так що вся сім'я тепер літатиме, – сміється вона.

Ельміра зізнається, що на першому курсі було дуже важко, адже навчалася в "українській" групі, а не з іноземцями. Проте скоро мовний бар'єр подолала, та й одногрупники дуже допомагали з конспектами й порадами. Зараз Ельміра – відмінна, навчається в магістратурі одразу двох факультетів – на своєму рідному ФАКС (за спеціальністю "Си-

ДРУЖНІЙ КОЛЕКТИВ

Колектив канцелярії НТУУ "КПІ"

навіть у робочі будні сварку чи гострі суперечки. До всіх труднощів жінки ставляться з гумором, підтримують одну одну. Інколи доводиться виявляти і сuto чоловічий характер у відстоюванні власної правоти, що коментують самі співробітниці відомим висловом: "Один за всіх і всі за одного!"

Бути жінкою навіть у робочій атмосфері співробітницям канце-

лярії нічого не заважає. Під час обідніх перерв частенько відбувається частування власними витворами домашньої кухні, обмін рецептами смачних страв, обговорення ліпших способів приготування їжі. Про озеленення кабінету дбає Алла Володимирівна. Тому тут і взимку зелено, за-тишно.

О. Волинська

СВЯТО 8 БЕРЕЗНЯ У КОНТЕКСТІ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Та напівміри в суспільстві, залежному від патріархальних стереотипів, не призводять до позитивних результатів. Так, різниця у пенсійному віці начебто покликана захищати жінок, але, по-перше, фактично дискримінує чоловіків, низька середня триваєтиме життя яких не дозволяє відпочинти на пенсії, а по-друге – жінки, втрачаючи 5 років найбільш оплачуваного трудового стажу, значно втрачають у професії.

Аналогічно більшість гендерних питань вирішується за відомою фразою "хотіли як краще, а вийшло як завжди", найбільшим парадоксом можна вважати штрафи за домашнє насилля, які ще більше загострюють сімейні конфлікти. Це не

видаеться таким дивним, якщо зауважити, що відсоток місць у парламенті, які займають жінки, у Норвегії 38,2%, у Данії – 36%, в Еквадорі та Сингапурі 16%, на Сейшельських островах 29,4%, у Сирійській Арабській Республіці 12%, у Конго, Зімбабве та Уругваї 10%. В Україні ця цифра становить 5,3%, цікаво, що найближчим показником країною є Гондурас – 5,5%. Чому ж наші жінки відмовляються від боротьби за своє майбутнє? На пострадянському просторі жінки

надзвичайно "втомлені" будь-якою боротьбою, подвійним навантаженням на виробництві та неоплачуваною домашньою працею, зневажливо ставляться до феміністичних ідеалів і тому погоджуються хоба на квіти та цякьи

Феміністки, яким ми, власне, і зобов'язані не лише святкуванням 8 Березня, а й наданням жінкам людських прав, по-різому ставляться до сьогоднішнього свята. Хтось вважає це професійним святом борців за права жінок, а хтось вважає святкування жіночого дня призивливим. Справді, квіти та косметика не можуть бути платою за скалечене "жіночою долею" життя: у сучасному світі від чоловічих побоїв гине значно більше людей, ніж у воєнних конфліктах. Подібне святкування є образивим для жіночої особистості ще й тому, що свідчить: інші 364 дні є чоловічими. Ще у давні часи наші предки вважали жіночою значну частину року. Господін й понині вірять у те, що певну роботу треба виконувати у "жіночі дні": середу та п'ятницю, іноді до жіночих днів відносили ще й суботу.

Не впадаючи у крайності, зазначимо: не варто боротися зі святкуванням жіночого дня або поєднувати його з іншими, наприклад із Днем матері. Від цієї нелогічної

Листівка 1981 р.

СВЯТО 8 БЕРЕЗНЯ У КОНТЕКСТІ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

Ю. Стребкова

не гарантує автоматично можливості їх реалізації, що справедливо зазначено у Законі України "Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків", який набув чинності з 1 січня 2006 року.

Законом та Конституцією України, як і прийнято в сучасному європейському суспільстві, жінкам та чоловікам гарантовані рівні права, зокрема політичні, але реалії відрізняють вторинне значення жінки в суспільні важливих сферах прийняття рішень. За складним ООН рейтингом індексу людського розвитку з урахуванням гендерного фактору для 140

